

HVAD ER DET?

Du kender bronze-skulpturerne, flinteøkserne og oliemalerierne. Men museerne gemmer på skatte, som du sikkert slet ikke anede eksisterede. Her fortæller fire af landets museer om den vildeste ting i deres samling.

CLARA JOHANNES SELSMARK

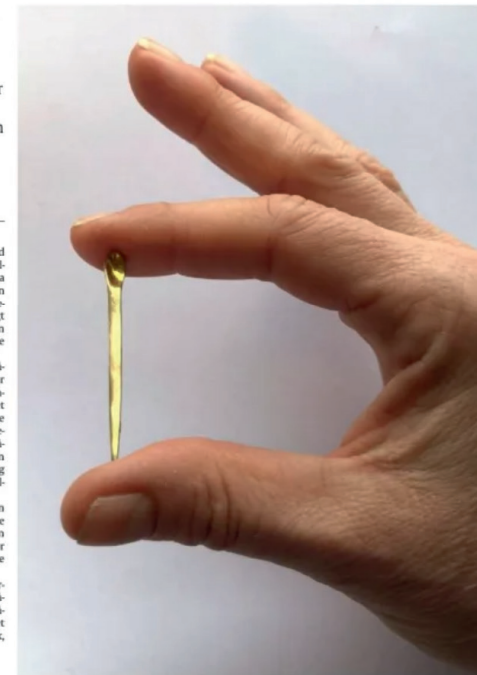
Det var det vildeste stykke bling, du kunne hive frem ved middagsbordet i overklassens København

De færreste af Københavns Museums gæster kan gætte, hvad den lille ske i det pureste guld egentlig har været brugt til, fortæller museets leder af arkæologisk administration og kulturmiljø, Jane Jark Clausen.

FORTALT TIL CLARA JOHANNES SELSMARK

Det er svært at se, præcis hvad det er, men det er en lille guld-øreske fra middelalderen fra omkring 1300-1400-tallet. Den er ikke mere end 4-5 centimeter lang. Den ene ende er blevet brugt til at rense ører med, og den anden ende kunne man bruge til at rense tænder eller negle med. Det er ikke, fordi en øreske som sådan er en usædvanlig genstand for perioden. Det, der gør den usædvanlig, er, at den er i det pureste guld. Det er 20 karat rent guld. Det er ikke hvem som helst, der har gået og høvet sit beskidte ørevoks ud med sådan en øreske. Det er sjældent, man finder så gammelt og rent guld i dag. Det er det meste guld, vi kender, jo smeltet om mange gange. Fordi det er 20 karat guld, er den også meget hård, så den har nok ikke været så rar at stikke ind i øret. Men var den 24 karat, ville den være for blød til formålet. Den har nok mere været et præleobjekt. Den er fundet på en kirkegård i forbindelse med udgravningen af Gråbrødrekloster ved nutidens Gråbrødretorv midt i København. Og det er højst sandsynligt ikke en munk,

der har haft den. Men tit fungerede de her byklostre også som herberger eller hoteller. Når kongen eller hoffet eller andre store mænd kom gennem byen, fik de tit overnatning på klostrene. Me-

get tyder på, at det har været en adelig person eller måske en biskop eller en erkebiskop, der har ejet den. Vi er i hvert fald helt tæt på toppen af poppen i Danmark, for det var langt fra et almindeligt objekt. Jeg tror ikke, der

Denne multifunktionelle genstand er ca. 700 år gammel. Foto: Københavns Museum

findes en lignende øreske i rent guld nogen som helst steder. Jeg kender heller ikke til andre museer eller samlinger, hvor der indgår en guld-øreske.

En vatpind i det rene guld Den er en del af vores udstilling 'En hovedstad bliver til', hvor vi viser nogle genstande fra det tidligste København. Den er udstillet sammen med andre personlige fund fra perioden, for eksempel en tampon fra 1700-tallet og et kondom fra slutningen af 1800-tallet, men øreskeen er nok det mest personlige fund, vi har i udstillingen.

Mange ting har man dengang kunnet dele med hinanden, men ikke øreskeen. Den har måske kunnet gå i arv, fordi den var af guld, men der var ikke nogen, der fik chancen. Den blev desværre tabt. Øreskeen er som sagt fundet på kirkegården, men ikke i en grav. Det er ikke til at vide, om nogen har stjålet den, eller om den er blevet tabt på en gennemrejse. Det er i hvert fald lidt besynderligt, hvordan den er havnet der. Et sted, hvor man er så lidt materialistisk, som man overhovedet kan blive.

Vores museums gæster synes, den er sød og spøj, når de hører, hvad det er, og hvad den er blevet brugt til. De fleste kan ikke umiddelbart gætte det. Det virker jo også vulgært at bruge en vatpind i det rene guld. Det har uden tvivl været et kæmpe show-off at gå rundt med den og lige hive den op ved middagsbordet.

Det har ikke været en genstand, man har trukket sig tilbage i privaten for at bruge, selv om det er en ret personlig genstand, tværtimod. Det har helt klart været et signal, for den jo er usædvanlig at have i guld. Fuldstændig usædvanlig.

Det er sjovt at tænke på, at den er blevet vist frem på et kloster, hvor munkene har rendt rundt i deres særlige med reb om livet og serveret mad, mens der har siddet en adelig type og rensat øre med en guldskæ. Man kan godt forestille sig, at disse tiggermunkke har sendt lange blikke efter dens.

clara.selsmark@pol.dk

H2 portfolio April 2024
Hege B. Huseby

DIGITALT PRODUKT

Superartikel på politiken.dk

Opgaven var at layoute og illustrere en superartikel som handler om hvor mange penge folk bruger når de er ude i byen en lørdags aften.

SUPERARTIKEL SAT OP I CUE
IKONER TEGNET I ILLUSTRATOR
ANIMATIONER I AFTER EFFECTS
FORSIDEBILLEDE LAGET I PHOTOSHOP

Grafisk design

Designet er udformet efter ønsker fra lbyen redaktøren om at skabe en nattelivsstemning, med mørk baggrund, samt illustrationer, da det ikke var noget godt billedmateriale.

Opgave

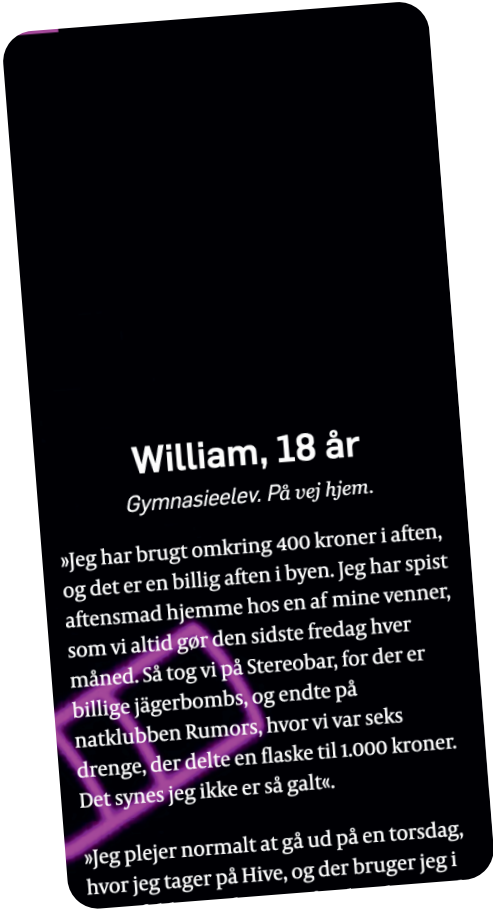
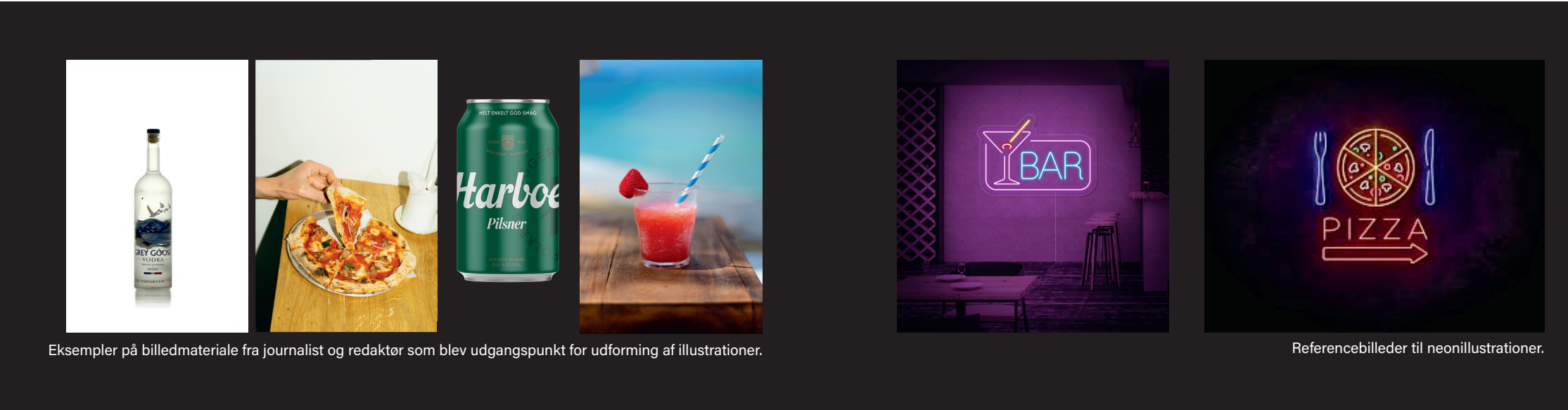
Artiklen skulle sættes op som en „super artikel“. Det vil sige en artikel hvor det ikke er reklamer og hvor det er flere muligheder til at lave et unikt layout, i modsætning til Politikens normale netartikler. F.eks er der mulighed til at bruge store billeder, lægge tekst over billeder og andre baggrunde, ind-sætte animationer osv.

Design

Jeg har lavet en farvepalette. Tegnet fem ikoner, og en rubrik i en font i håndskrift stil.

Til rubriken og ikonerne har jeg lavet en neon effect. Motiver er mad, drikke, og en bøjle som repræsenterer garderobe.

Hele artiklen er sat op med hvid tekst på sort baggrund. Der er ti korte interviews, som er sat op med navn og alder i en rubrikfont, og den korte beskrivelsen af hvor de er på vej hen er sat under i kursiv. Rubrik og under-rubrik er centreret, og brødteksten står midt på skermen.

Animationer

Artiklen starter med at rubriken står og pulserer i loop. Videre har jeg lavet små animationer til anden hver del af artiklen, så det sker noget, men ikke bliver for hektisk.

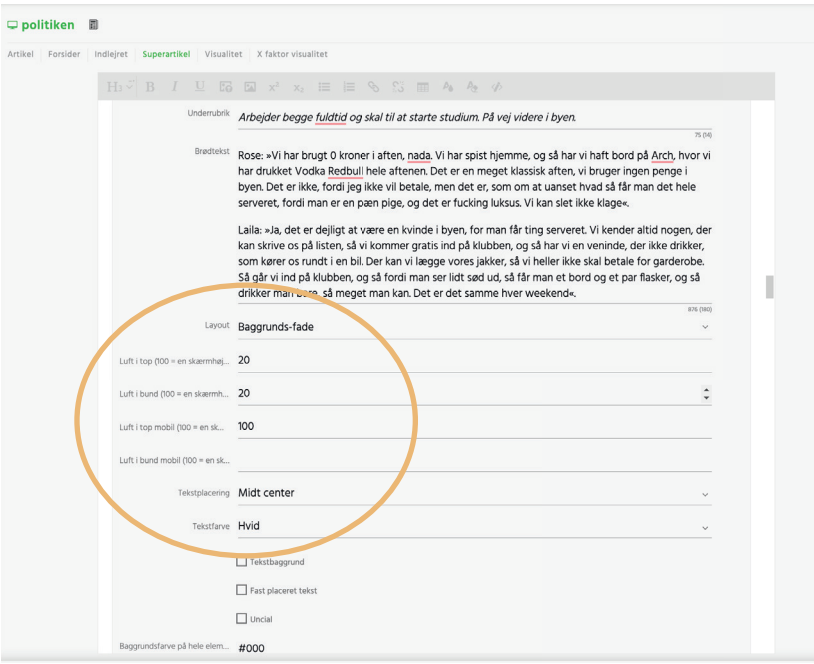
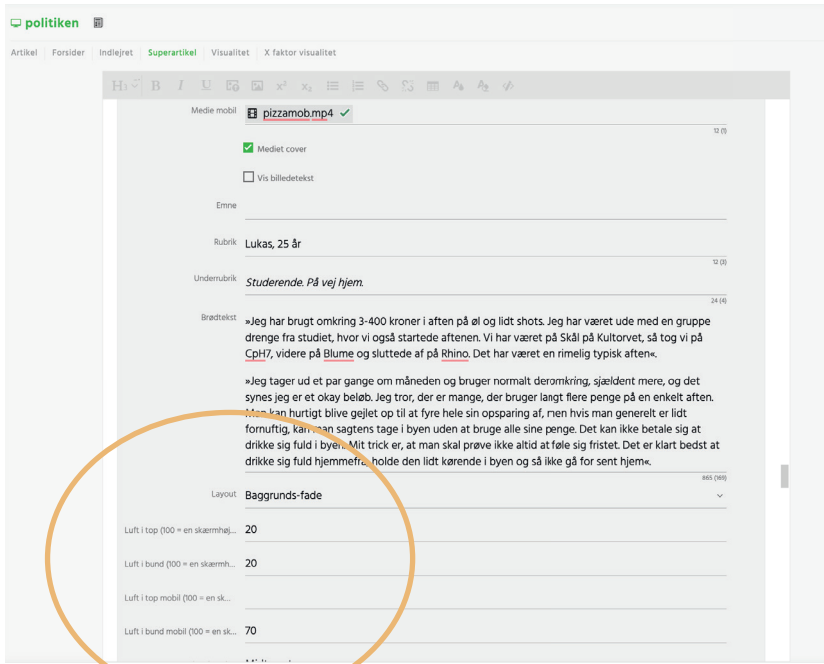
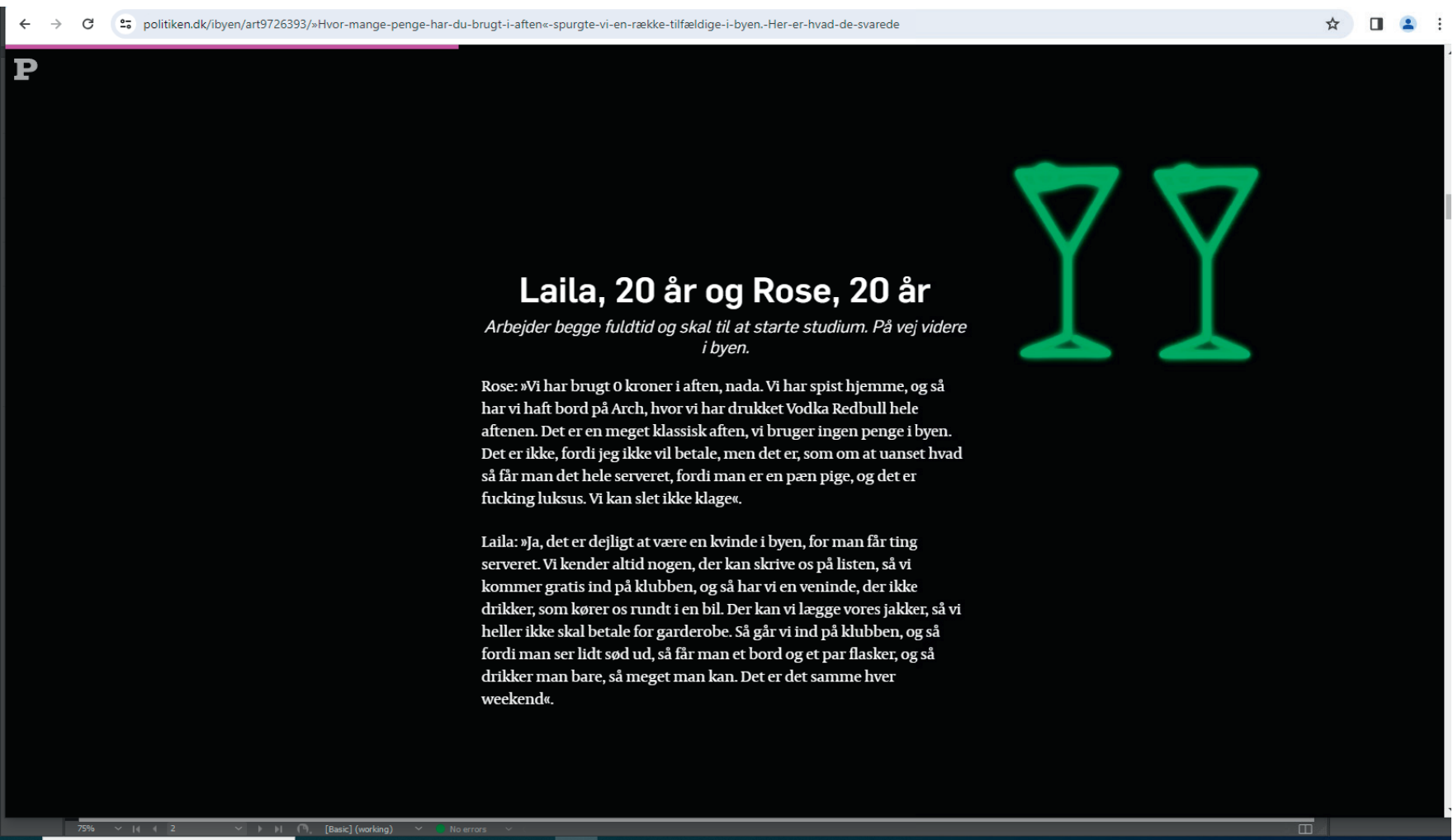
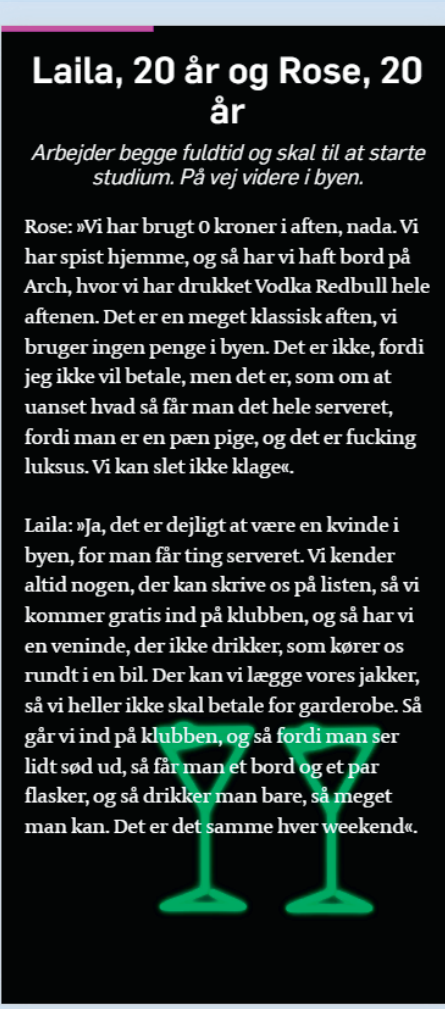
Animationerne har enkel bevægelser. De er sat til at starte når man scroller ned til animationen. De er sat til at ikke loope, for at øge lesebarheden i artiklen.

Mobil- og desktopversion

I mobil og desktopversionerne er animationerne placeret forskelligt så de fungerer optimalt sammen med teksten.

I mobilversionen kan animationen ikke ligge udenfor teksten, da vil den ikke være synlig, men samtidig skal den ikke forstyrre for meget. Her kommer gestaltloven om nærhed i spil, eftersom animationen skal ligge så tæt på teksten at man forstår at den hører til, men ikke på en måde hvor den blokkerer for læsebarheden.

Inde i CUE, i superartikel indstillingerne bestemmer man hvordan teksten skal bevæge sig over billeder eller animation. Her kan man styre rytmen i læseoplevelsen. Her kan man indstille hvor meget af billedet man ser før teksten kommer. Hvor 100 er en skærmhøjde.

Luft indstillet forskellig i mobil- og desktoversion, for at beholde et ensartet design i ulige formater.

Grafik

Jeg har brugt Illustrator til at tegne de fem ikoner, lave rubriken og neon effekt.

Konstruktion

Ikonerne er kontrueret ved hjælp af basis forme. ellipse og rektangel tool og pentool.

Jeg har brugt alignment tool for symmetrisk placering, og Shapebuilder tool for at fjerne streger og lave en helhedlig form. Til sidst har jeg brugt expand for at lave streger om til forme, og derefter path finder og unite for at sette de forskellige bidder sammen.

Neoneffekt

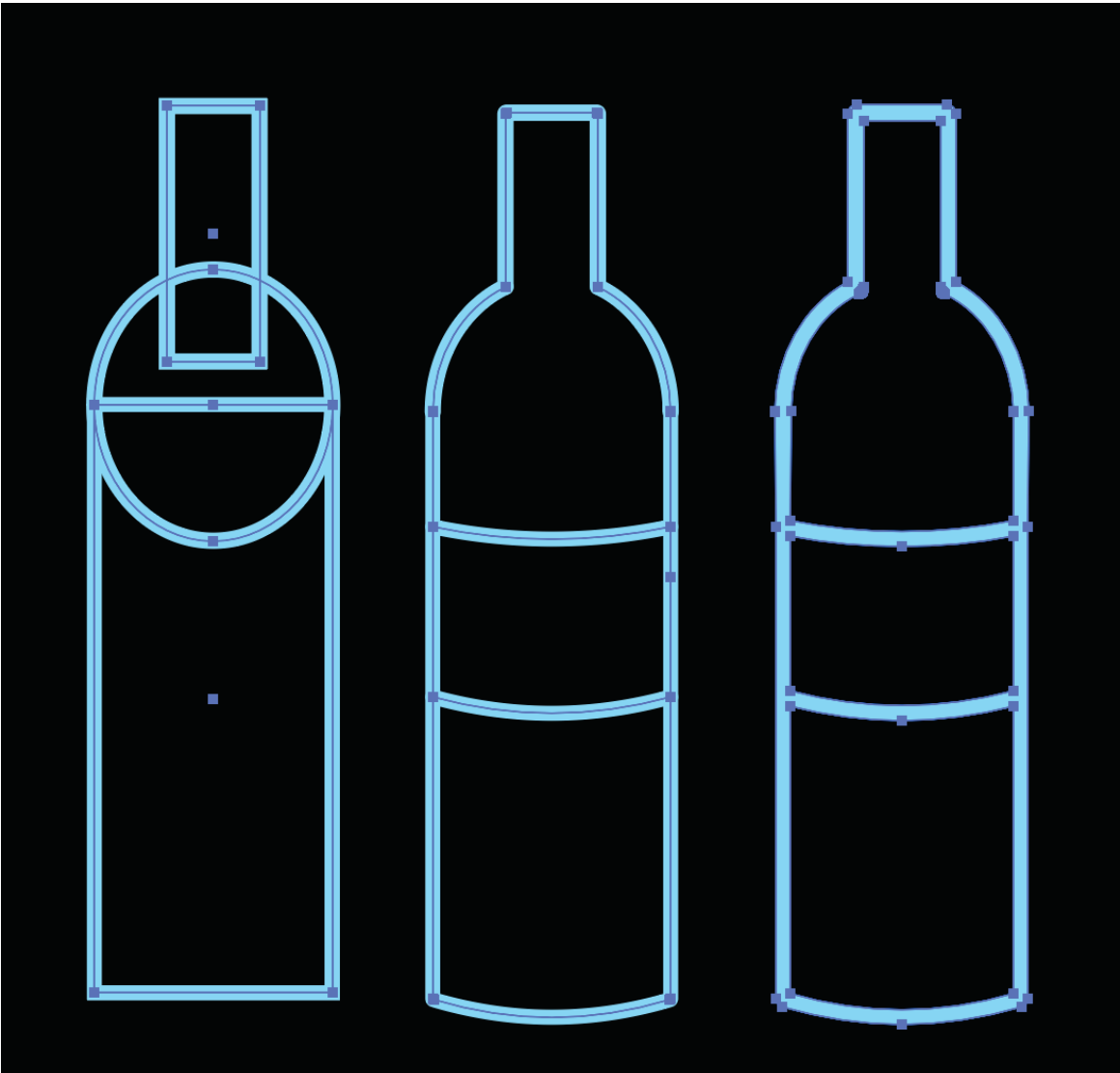
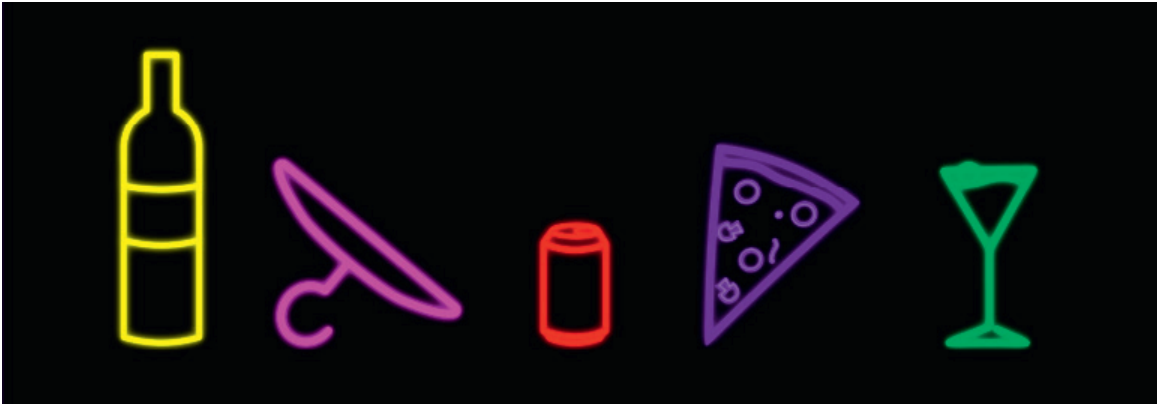
Neon effect er lavet ved at lægge flere fills på i Appearance, og give dem alle en Gaussian blur effect med forskellig radius. Til sidst er der lagt en innner glow på, for at give elementerne et hvidt lys i midten, men den fik jeg ikke til at fungere. Og havde ikke tid til at finde en anden løsning.

Grafic styles

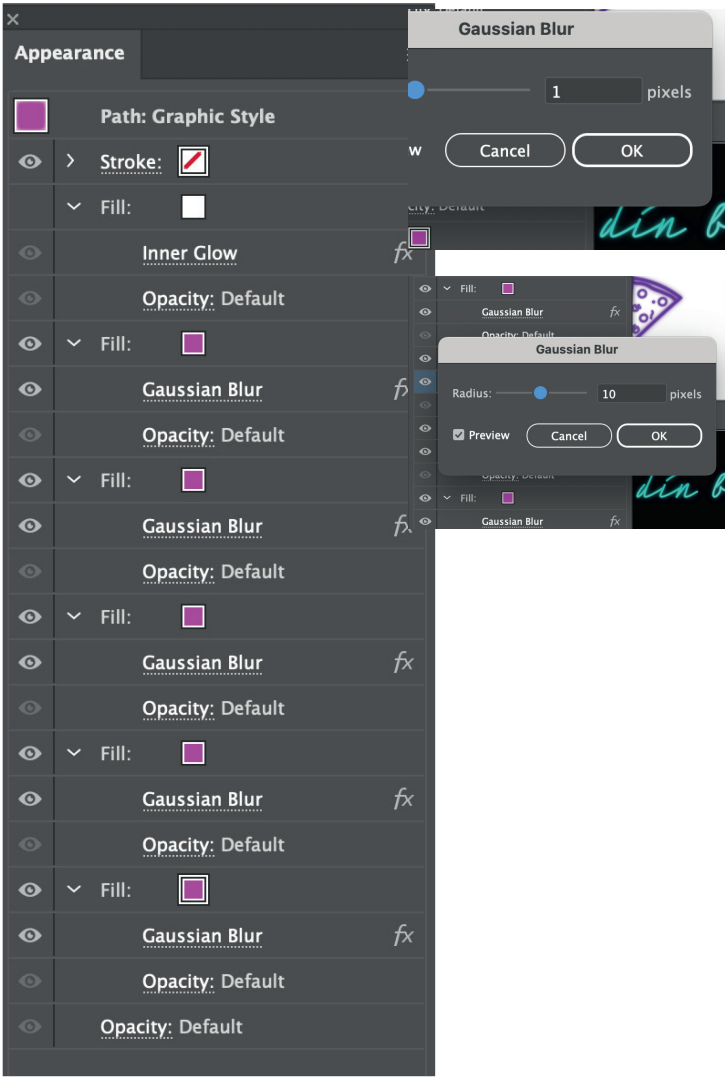
Neon effecten er gemt som graphic style så det nemt kan skiftes farver på illustrationerne.

Animation i Aftereffects

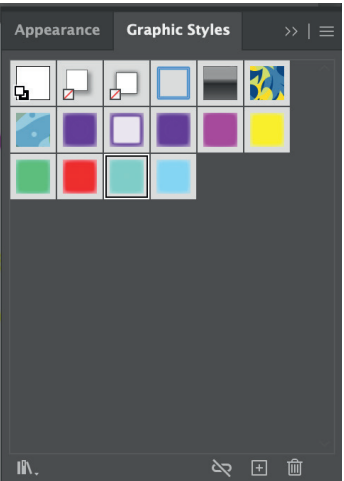
De ferdige ikoner er derefter sat ind i After effect for animation.

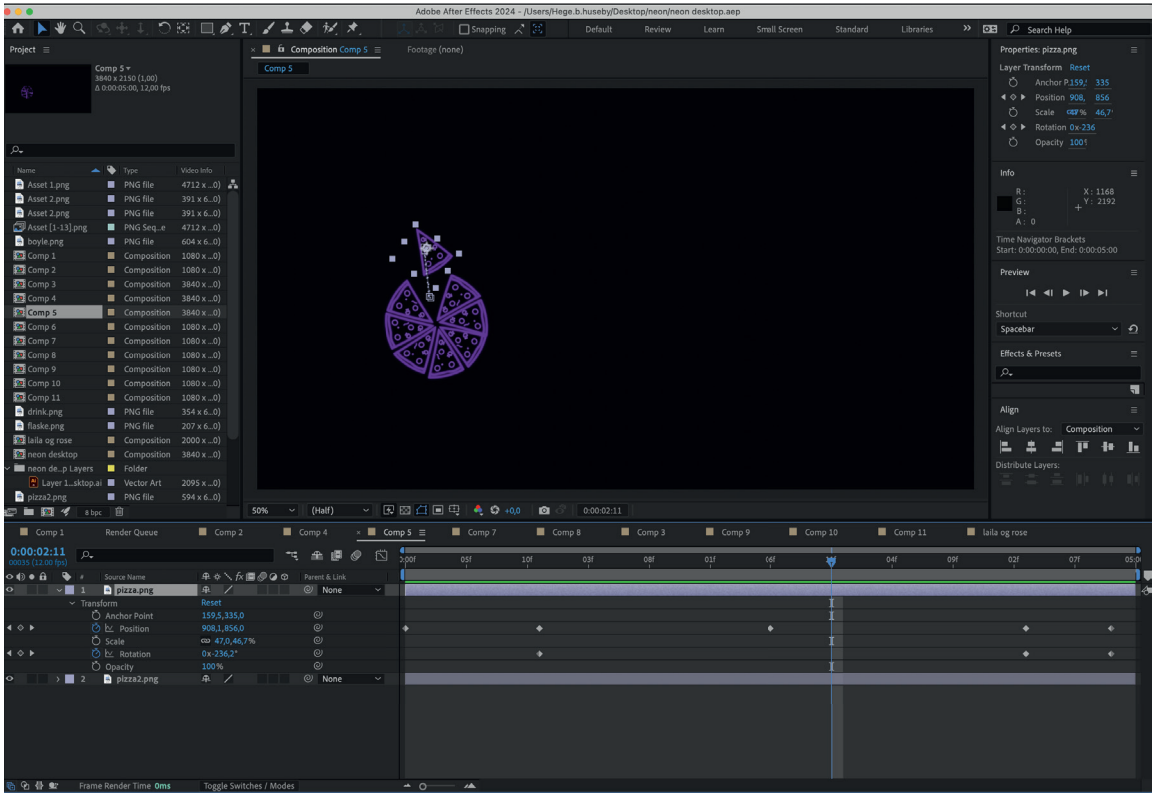
Konstruktion af ikoner

Neoneffect

Graphic styles

Pizzaatykket er kopieret og sat sammen til en hel pizza, og et af stykkerne er animeret.

Grafisk produktionsforståelse

Politiken arbejder i et workflow der hedder mobil-desktop-papir - hvilket vil sige at alle artikler, i udgangs-punktet, skal laves til mobil først, derefter tilpasses desktop og derefter kommer nogle artikler ud i papir-udgaven.

Billedformater og filtyper

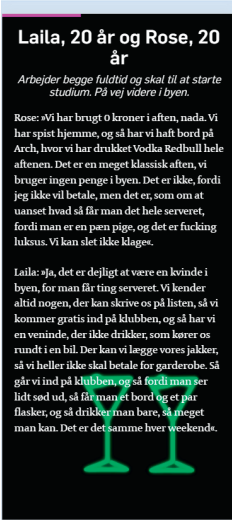
Billeder skal derfor nesten altid fungere i 9:16 format til mobil og i 2:3 format til desktop og print, i tillæg benyttes et andet format til superartiklers top-billede i fullscreen desktop(3840x2150px).

Billeder skal derfor ideelt set tilpasses alle tre formater, og eksistere i lav opløsning til net (72 ppi) og høj opløsning til papir (mindst 150 ppi).

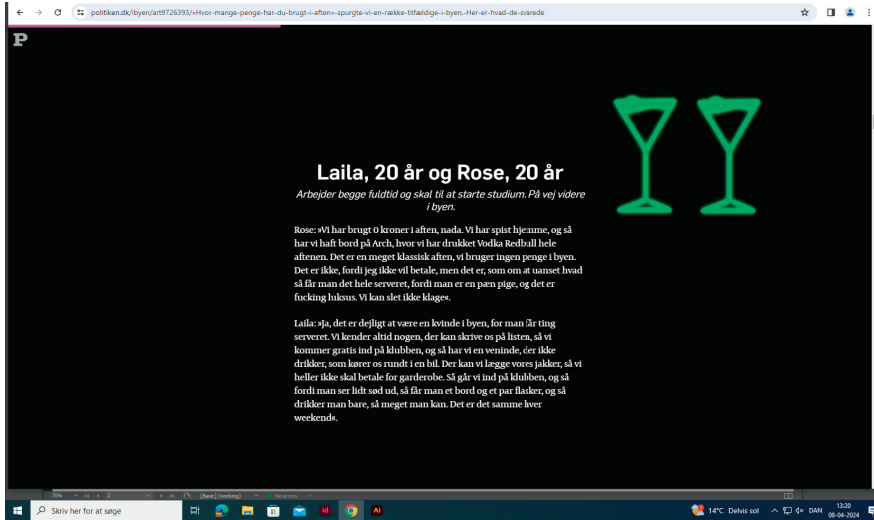
I praksis, i en travel hverdag med mange klik, spares det tid og klik på at ikke konvertere billeder til web-format, samt at illustrationer laves i høj opløsning i det tilfælde at de skal bruges på papir.

På papir er det kun JPEG billeder der skal bruges. På net er det JPEG, og hvis det kræves transparent baggrund, så er det PNG. Eftersom den digitale artikel laves først, og materialet fra denne ligger til grund for papirartiklen, er det vigtig at have produktionsforståelsen for papir med når man arbejder med billederne til den digitale artikel. Det gøres alligevel sjelden i praksis, ej heller til denne opgave. Illustrationerne blev alligevel brugt i papiravisen af en annen layouter, selv om man kan argumentere for at de ikke fungerer særlig godt.

Mobil

Desktop

Papir

Fra illustrator til After Effects

Filformat
Størrelser
Import metode

Fra After Effects til CUE

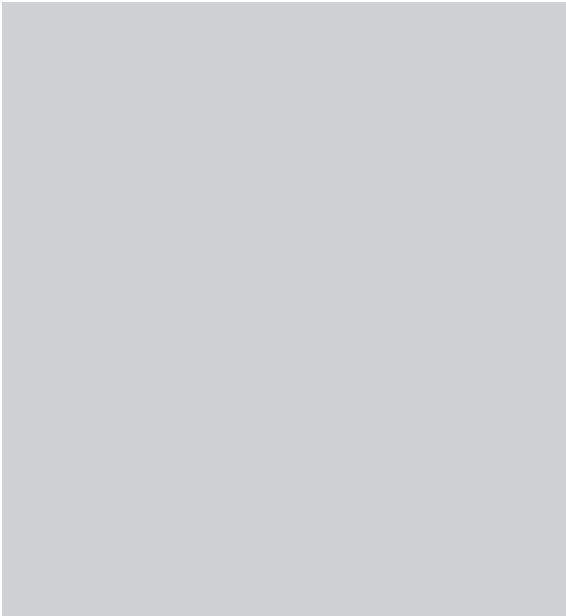
Alle animationer laves i to formater, 3840x2150 px til superartikel og i 1080x1920 mobil.

En af animationerne laves også i 2:3 format så det kan bruges som billede på forsiden.

Animationerne er lavet i 12 frames per sekund. Det er mest vanlig for frame by frame animation, som er det jeg har lavet mest af før. I dette tilfældet kunne 25 frames per sekund have været bedre.

De eksporteres i Mp4-format

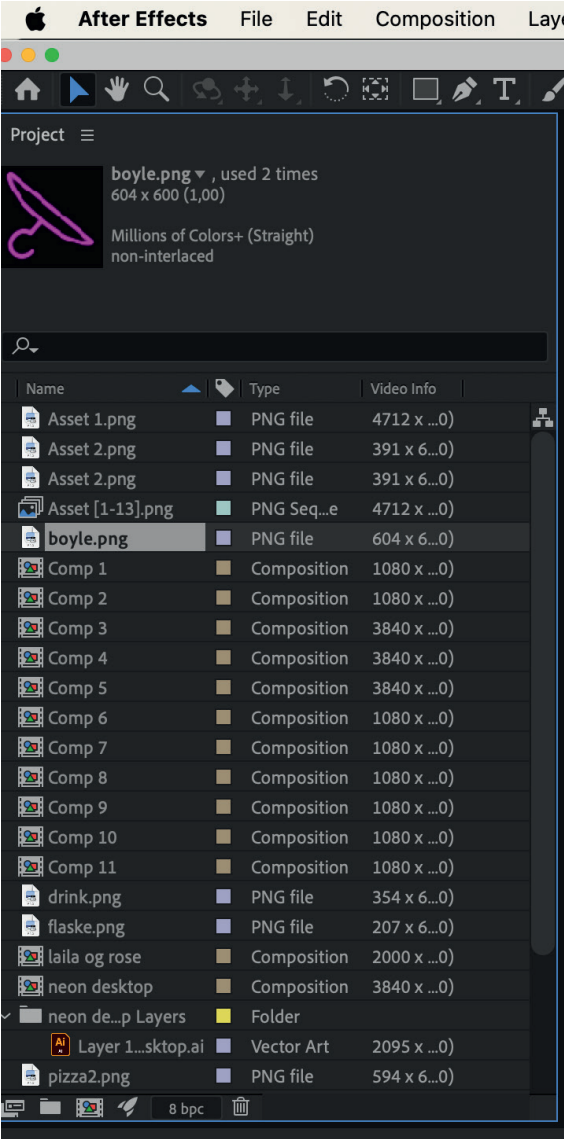
Alle animationer lastes op i CUE som egne elementer og lægges ind i artikkelens materialeliste. Animationerne indstilles til at starte når læseren scroller ned til dem, og til ikke at gentages.

Indstillinger ved eksportering af grafik til animation

Indstillinger for eksportering af animationer

Håndtering af filer i after effects

		By Hege Børnud Huseby in Video	22.02.2024
		boylemob.mp4	
		pizzamob.mp4	
		pizza.mp4	
		olboksmob.mp4	
		topdesk.mp4	
		laila og rose.mp4	

Alle animationer i to formater lastet op i CUE

Billed-behandling

Alle digitale artikler har et tilhørende forside billede til forsiden på politiken.dk. Til denne artiklen blev det brugt et arkivbillede, jeg har derfor lavet et fiktivt bud med en collage.

Til denne illustrationen har jeg fritlagt med pentool, lavet skygger med brush og blending mode multiply, og så har jeg justert kontrasten i curves med et justeringslag på en hel mappe for at lave den samme justeringen på alle hotdogs.

Billedbehandling gøres aldrig af layoutere med pressebilleder som er taget af Politikens egne fotografer, og svært sjelden med andre billeder. Da kan det være tale om at ændre kontrast og mætning for at sikre at billedet er synlig på avispapiret, eller hvis billedet skal være i sort/hvid.

Vi laver mer kompliceret billedbehandling når der laves illustrationer. I denne type illustrationer skal det være tydelig a det er tale om en collage. Grebene som bruges er derfor ikke med formål om at lave et realistisk foto, men med formål om at lave en god og sammenhengende illustration. Ofte bruges det derfor filtre og farvetoning for at gøre forskellige bilder ensartede, samt ulige blendingmodes for at blende farvede overlays ind i billederne.

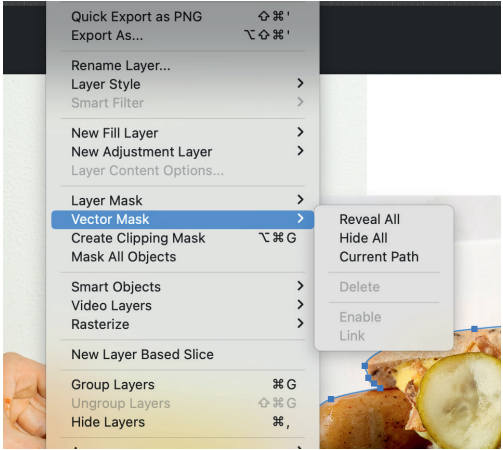

Originalfoto

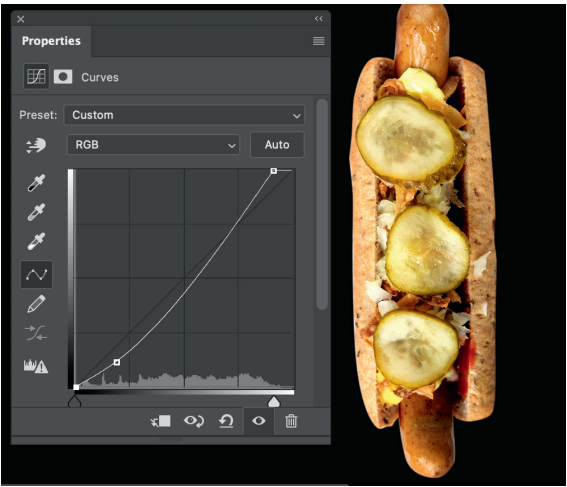
Skygger

Fritlægning

Farvejustering

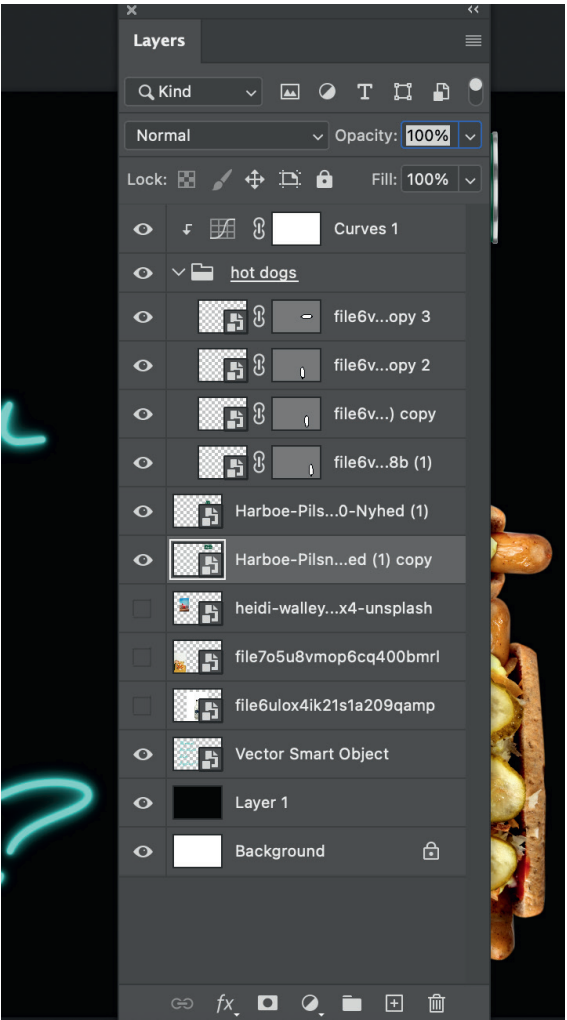
Fritlægning med pentool, vectormaske med feather 0,8 px.

Justerung i curves for større kontrast.

Skygger tegnet med blød pensel i en farve som passer til farven på motivet. Her brun. Så ændres blending mode til multiply og opaciteten er sat ned til 90%

Justeringslag sat til en mappe med flere elementer som skal have samme justering.

TRYKT PRODUKT

Sider fra særtillæg til Politiken

Opgaven var at layoute sider i et særtillæg til Politikens papiravis. Særtillægget havde temaet museer, og de udvalgte sider var en serie om specielle museumsgenstande.

SIDE 16-18 FRA SÆRTILLÆGGET MUSEUM
UTGIVELSE 9. FEBRUAR 2024
OMBRYDNINGWW I CUE PRINT

HVAD ER DET?

Du kender bronze-skulpturerne, flinteøkserne og oliemalerierne. Men museerne gemmer på skatte, som du sikkert slet ikke anede eksisterede. Her fortæller fire af landets museer om den vildeste ting i deres samling.

CLARA JOHANNE SELSMARK

Det var det vildeste stykke bling, du kunne hive frem ved middagsbordet i overklassens København

De færreste af Københavns Museums gæster kan gætte, hvad den lille ske i det pureste guld egentlig har været brugt til, fortæller museets leder af arkæologisk administration og kulturmiljø, Jane Jark Clausen.

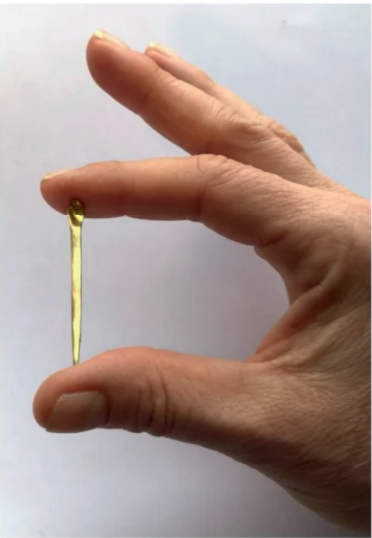
FORTALT TIL CLARA JOHANNE SELSMARK

Det er svært at se, præcis hvad det er, men det er en lille guld-æreske fra middelalderen fra omkring 1300-1400-tallet. Den er ikke mere end 4-5 centimeter lang. Den ene ende er blevet brugt til at仁ere ærer med, og den anden ende kunne man bruge til at仁ere tænder eller negle med.

Det er ikke, fordi en æreske som sådan er en usædvanlig genstand for perioden. Det, der gør den usædvanlig, er, at den er i det pureste guld. Det er 20 karat rent guld. Det er ikke hven som blet, der har glet og bevret sit beskidte ærerok ud med sådan en æreske. Det er spidtem, man finder så gammelt og rent guld. I dag er det mest guld, vi kender, jo smeltet om mange gange.

Fori det er 20 karat guld, er den også meget hård, så den har nok ikke været så let at stikke ind i rest. Men var den 24 karat, ville den være for blødt til formålet. Den har nok mere været et præloshjekt.

Den er fundet på en kirkegård i forbindelse med udgravningen af Gråbrodre Kloster ved nutidens Gråbrodrev i midt i København. Og det er højt sandsynligt ikke en munk,

der har haft den. Men tit fungerede de her byklostre også som herberger eller hoteller.

Når kongen eller hoffet eller andre store mænd kom gennem byen, så de tit overnatning på klostrene. Me-

Denne multibruktskette genstand er ca. 700 år gammel. Foto: Nivaagaards Museums

get tyder på, at det har været en adelig person eller måske en biskop eller en ærkebiskop, der har ejet den. Vi er i hvert fald helt tæt på toppen af poppen i Danmark, for det var langtfra et almindeligt objekt. Jeg tror ikke, der

findes en lignende æreske i rent guld nogen som helst steder. Jeg kender heller ikke til andre museer eller samlinger, hvor der indgår en guld-æreske.

En vatpind i det reneeste guld

Den er en del af vores udstilling 'In howstad bliver til', hvor vi viser nogle genstande fra det tidligste København. Den er udstillet sammen med andre personlige fund fra perioden, for eksempel et par ledersko, som nogen har tænkt rundt i.

Vi har også andre personlige hygiejnegenstande i vores samling, for eksempel en lampon fra 1700-tallet og et kondom fra slutningen af 1800-tallet, men æresken er nok det mest personlige fund, vi har i udstillingen.

Mange ting har man dengang kunnet dele med hinanden, men ikke æresken. Den har måske kunnet gå i arv, fordi den var af guld, men det var ikke nogen, der fik chancen. Den blev demerret tabt. Æresken er som sagt fundet på kirkegården, men ikke i en grav. Det er ikke så al vidt, om nogen har stjålet den, eller om den er blevet tabt på en genforensning. Det er i hvert fald lidt besynderligt, hvordan den er blevet det. Et sådant guld, hvor man er så lidt materialistisk, som man overholder kan blive.

Vores museumsgæster synes, den er sød og spik, når de hører, hvad det er, og hvad den er blevet brugt til. De fleste kan ikke umiddelbart gætte det. Det viser også, at det er brugt som en vatpind i det reneeste guld. Det har altså rørt i vores et kæmpe show-off af gå rundt med den og lige blive den op ved middagsbordet.

Det har ikke været en genstand, man har trukket sig tilbage i privaten for at bruge, selv om det er en net personlig genstand, overrind. Det har helt klart været et signal, for den jo er usædvanlig at have guld. Faldt den dig usædvanlig.

Det er spst at tænke på, at den er blevet vist frem på et kloster, hvor munkene har仁dt rundt i deres særlige med rob om livet og serveret mad, mens der har siddet en adelig type og仁et sig med en guldskål. Man kan godt forestille sig, at disse tiggermunk har sendt lange blikke efter dem.

www.nivaagaardsmuseet.dk

Fredag 9. februar 2024 | MUSEUM | POLITIKEN | 17

Politiet troede aldrig, sagen ville blive opklaret. Men så kørte en mand galt på Kongevejen

Et stykke papir med blodpletter endte med at få stor betydning i dansk kriminalhistories største sag, fortæller Politimuseets museumsleder, Frederik Strand.

FORTALT TIL CLARA JOHANNE SELSMARK

Den plettede telefonregning er en del af vores særudstilling 'Blikingsgadebanden', der har kørt siden juni, og er nok den genstand i vores samling, som vores gæster er mest fascineret af. Den var helt afgørende i efterforskningen af Blikingsgade-sagen.

Det er en meget kompliceret og omviklet sag, der har haft store konsekvenser for rigtig mange mennesker. Det er den største kriminalsag i dansk rethistorie.

Blikingsgadebanden opførte hele tilbage fra 1960'erne og så frem til november 1988 med drabet i Købmagergade, hvor en meget ung politimand, Frederik Egeved-Hansen, blev slået ihjel i forbindelse med et ræveri.

I månederne efter arbejdede politiet intens på sagen og udførte de store rapporten eller Helium-rapporten. Den blev kaldt Helium-rapporten, fordi mange påstod, at den var faldet af varm luft. Det skyldes, at det, rapporten primært byggede på, var, at der var en masse ræverier og igrænset 1980'erne, som havde samme fremgangsmåde.

Da man varetogtsfængslede Blikingsgadebandemedlemmerne, fandt man indledt ingenting, der yderligere kunne bevise noget. Ud over et alle de fem personer, der blev anholdt, havde det samme sæt nøgle på sig.

De kom med alle mulige søfarkteringer, da politiet spurgte dem: Hvor høret dette nøglesæt til? Politiet havde en idé om, at nøglen var til en særlig dør i Blikingsgade, som gik rundt i hele København og for-

søgte sig mod nøglerne, men man kunne simpelthen ikke finde ud af, hvor lejligheden lå. Bandemedlemmerne stod til at blive indlagt i maj 1989, og det er her, telefonregningens kommer ind i billedet.

For dagen inden de skulle indlægges, kørte et af bandemedlemmerne, som endnu ikke var blevet arresteret, til fældingsgalt.

Han hed Carsten Nielsen, og det var en voldsmom ulykke, hvor han kom alvorligt til skade. I bilen fandt man en telefonregning, som jo havde blod på sig fra ulykken. Der stod et andet navn på regningen, Frode Nielsen, og en adresse, Blikingsgade 2, i th.

Man fandt også en masse andre ting, der kunne knyttes til de andre

En telefonregning på 224 kroner og 40 øre blev et afgørende spor for politiet i Blikingsgade-sagen. Foto: Nivaagaards Museums

medlemmer, så man tog nøglerne med og lejligheden - og det viste sig, at nøglerne passede.

Da man så ransgede lejligheden, fandt man deres våbenarsenal, sprængstoffer, maskeringer, kildespings- og overvågelsesplaner, falske identitetspapirer og overvågelsesbøger.

Fuldstændig afgørende. Hvis man ikke havde fundet telefonregningen, så var Blikingsgade-sagen næppe blevet opklaret. Det er jeg helt sikker på. De skulle jo indlægges dagen efter, så den er jo fuldstændig afgørende.

Telefonregningen blev overdraget til os for to år siden, og den har ikke været vist for andre steder. Vi kan virkelig se og mærke, at mange synes, at det er enormt spændende. Vi har haft svært stigende besøgstal i løbet af 1 år. Vi er gået fra 31.000 besøgende i 2022 til 120.000 i 2023 og så op over 45.000.

Ud over telefonregningen viser vi selvfølgelig mange andre ting fra lejligheden og materiale fra mange af bandens ræverier, blandt andet barnevognsruverier i Dacis Værehus og ruverier i Købmagergade.

Udstillingen bygger på et stort antal aldrig tidligere viste genstande fra sagen, der hidtil har været borte i kælderen under Københavns Politigård.

Men vores gæster er meget optaget af telefonregningen. Det er generelt et relativt bredt udsnit af befolkningen, der besøger museet. Altså, vi har nok en lidt større overvægt af mænd over 50 år, end andre museer har. Men lige præcis hvad denne udstilling angår, kommer der mange, der har eller har haft en relation til politiet. Det er særligt for den her udstilling, og det har faktisk overrakt os.

Det skyldes selvfølgelig, at der er en politimand, der er blevet slået ihjel. Men det skyldes også, at der er så mange inden for politiet, der har været engageret i og påvirket af sagen.

www.nivaagaardsmuseet.dk

18 | POLITIKEN | MUSEUM | Fredag 9. februar 2024

Typografi

Serien på de udvalgte sider skulle have en fælles rubrik og underrubrik som skulle fylle en hel side, og derefter skulle der være fire artikler med et billede hver. Jeg har layoutet de to første af de fire artikler.

Politikens tabloidformat

Politikens tabloidformat har 4 1/2 spalte, hvor den halve spalte bruges til billedtekster og citater, samt giver luft på siden. Billeder i format 3:2 eller 2:3, men med nogle undtak.

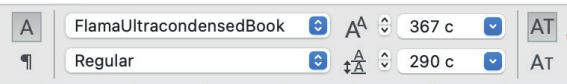
Avistypografi

Avissiden skal fyldes med tekst og billeder. Skabe ensartethed, men samtidig variation igennem avisen. Luft på siden er vigtigt, men det er bestemte, skrevne og uskrevne regler for hvordan.

Sidene skal fungere sammen med reklamer. Placeringen af annoncer, teksternes længde og det tilgængelige billedmateriale styrer udformingen af opslaget.

Handlingsrom

- Placeringen af den halve spalte
- Rubrikens størrelse og skydning
- Placeringen af elementer
- Luften omkring faktabokse og rubrik

Løsning

Rubriken er sat til størrelse 367 c, med 290 c i skydning. C står for Cicero og 1 cicero svarer til 12 punkt. Ordene står på hver sin linje og er sat i versaler. Ved E skabes dermed et åbent felt hvor jeg har placeret underrubrik og byline. Byline skal placeres en linje under underrubriken. Det resterende felt er udfyldt med et fritlagt billede fra artiklen. Det er luft, men den er jævnt fordelt. Rubriken er trukket lidt ind fra siden for at balancere opsætningen.

Figursats

På denne side har jeg brugt figursats af to forskellige årsåger. Den første er for at skabe variation og en mer interessant side, efter-som det foregående opslag havde et billede på højkant i en u af tekst, og med rubrik i tre dæk.

Den anden årsag er for at give flere mulig-heder til at få teksten og billedet til at fylde siden ud. Hvis artiklen bliver en linje for lang eller for kort, kan jeg justere figursatsen og størrelsen på billedet for at få det til at gå op.

Jeg testet også en version med et mindre billede og tre højere spalter under, men der blev det for meget luft omkring billedet, selv om jeg forsøgte at udfylde med et citat. Jeg fik også problemer med en mellemrubrik som skabte horunger og mellemrubrik i top af spalte.

Underrubrik og billedtekster

I underrubrikker og billedtekster skal der ikke være orddelinger, og små ord på to bog-staver skal ikke stå og sveve i slutningen af en linje.

Byline uden billede fordi det er samme forfatter på alle.

Uncial

Et stykke papir med blodpletter endte med at få stor betydning i dansk kriminalhistories største sag, fortæller Politimuseets museumsleder, Frederik Strand.

Den plettede telefonregning er en del af vores særudstilling "Blekkingegadebanden", der har kørt siden juni, og er nok den genstand i vores samling, som vores gæster er mest fascineret af. Den var helt afgørende i efterforskningen af Blekkingegade-sagen.

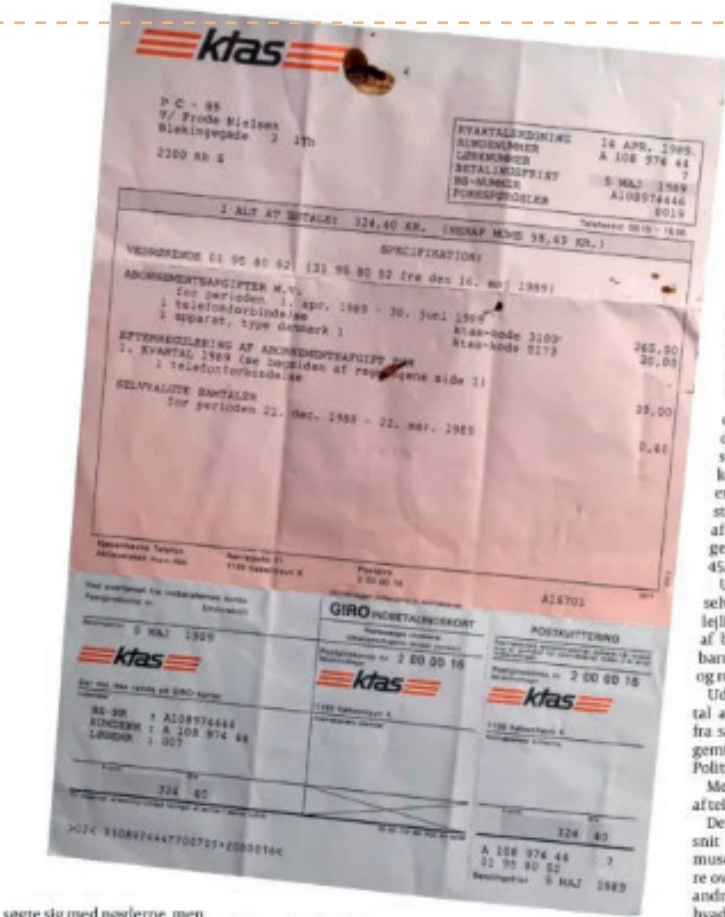
Det er en meget kompliceret og omdiskuteret sag, der har haft store konsekvenser for rigtig mange mennesker. Det er den største kriminal-sag i dansk retshistorie. Blekkingegadebanden opererede helt tilbage fra 1960'erne og så frem til november 1988 med drabet i Købmagergade, hvor en meget ung politi-mand, Jesper Egtved-Hansen, blev slået ihjel i forbindelse med et røveri. I månederne efter arbejdede politi-et intensivt på sagen og udarbejdede Moos-rapporten eller Helium-rapporten.

Den blev kaldt Helium-rapporten, fordi mange påstod, at den var fuld af varm luft. Det skyldtes, at det, rap-porten primært byggede på, var, at der var en masse røverier op igennem 1980'erne, som havde samme fremgangsmåde.

Da man varetogs fængslede Blekkingegadebande-medlemmerne, fandt man indledt ingenting, der yderligere kunne bevise noget. Ud over at alle de fem personer, der blev anholdt, havde det samme sæt nøgler på sig.

De kom med alle mulige seforkla-ringer, da politiet spurgte dem: Hvor hører dette nøglesæt til?

Politiet havde en idé om, at nøgler-ne var til en særlig dæk-øjelighed. Man gik rundt i hele København og for-

søgte sig med nøglerne, men man kunne simpelthen ikke finde ud af, hvor lejigheden lå. Bandemedlemmerne stod til at blive løsladt 3. maj 1989, og det er her, telefonregningen kommer ind i billedet.

For dagen inden de skulle løslades, kørte et af bandemedlemmerne, som endnu ikke var arresteret, til-fældigt galt. Han hed Carsten Nielsen, og det var en voldsom ulykke, hvor han kom alvorligt til skade. I bilen fandt man en telefon-regning, som jo havde blod på sig fra ulykken. Der stod et andet navn på regningen, Frode Nielsen, og en adresse, Blekkingegade 2, i th.

Man fandt også en masse andre ting, der kunne knyttes til de andre medlemmer, så man tog nøglerne med og tjekkede lejigheden - og det viste sig, at nøglerne passede. Da man så ransagede lej-ligheden, fandt man dens våben-depot, sprængstoffer, maskeringer, kidnapping og røveriplaner, falske identi-tetspapirer og overvågnings-udstyr.

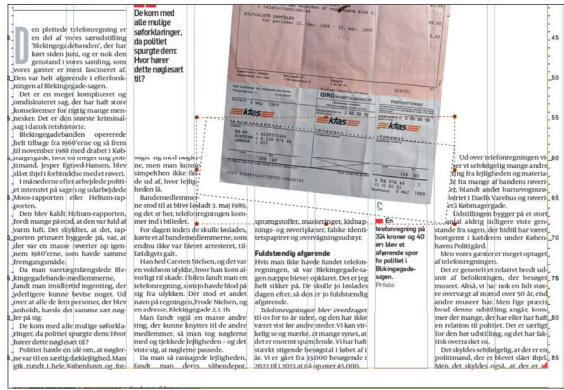
Medlemmer, så man tog nøglerne med og tjekkede lejigheden - og det viste sig, at nøglerne passede. Da man så ransagede lej-ligheden, fandt man dens våben-depot, sprængstoffer, maskeringer, kidnapping og røveriplaner, falske identi-tetspapirer og overvågnings-udstyr.

Teksten fylder spalten helt ud.

Billedtekst i den ekstra halve spalte.

Politiet troede aldrig, sagen ville blive opklaret. Men så kørte en mand galt på Kongevejen

Spaltetop flugter med underrubrik. Billedet bryder linjen.

Første layout forsøg.